



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, IČO 11850400  
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**  
sídlem Velká hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2023, sp. zn. KUUK/111329/2023/3, č. j. KUUK/120044/2023,

**takto:**

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. 8. 2023, sp. zn. KUUK/111329/2023/3, č. j. KUUK/120044/2023, a rozhodnutí města Roudnice nad Labem – Městské policie ze dne 19. 6. 2023, č. j. MURCE/30550/2023 MP, se **zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

**Odůvodnění:**

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím původního právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2023, sp. zn. KUUK/111329/2023/3, č. j. KUUK/120044/2023, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí města Roudnice nad Labem – Městské policie (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 19. 6. 2023, č. j. MURCE/30550/2023 MP, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) v návaznosti na § 11b téhož zákona odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací doručená povinnému subjektu dne 19. 6. 2023.
2. Současně žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

### Žaloba

3. Žalobce konstatoval, že žádostí o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 19. 6. 2023 se domáhal poskytnutí jednak kopie oznámení o přestupku, který byl postoupen Městskému úřadu v Roudnici nad Labem, odboru dopravy, dne 5. 10. 2022, jež se týká přestupku ze dne 10. 9. 2022 v 13:37 hodin v obci Roudnice nad Labem, v ulici Hakenova (z Michálkovy ulice u domu č. p. 1693 - GPS souřadnice 50.42364°N, 14.26682°E), kdy společnost ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., jako provozovatel vozidla značky Škoda registrační značky X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, a jednak i kopie oznámení o přestupku, který byl postoupen Městskému úřadu v Roudnici nad Labem, odboru dopravy, dne 18. 10. 2022, jež se týká přestupku ze dne 29. 9. 2022 ve 23:34 hodin v obci Roudnice nad Labem, v ulici Hakenova (z Michálkovy ulice u domu č. p. 1693 - GPS souřadnice 50.42371°N, 14.26682°E), kdy společnost ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., jako provozovatel vozidla značky Škoda registrační značky X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Povinný subjekt prvostupňovým rozhodnutím žádost odmítl.
4. Žalobce uvedl, že povinný subjekt jeho žádost odmítl proto, že požadované informace nemá, a tedy je nemůže žalobci poskytnout. Povinný subjekt současně vyjádřil právní názor, že ze zákona nevyplývá jeho povinnost požadované informace mít, protože taková povinnost se týká jen přestupků, které se staly a spadají do věcné působnosti povinného subjektu. Nicméně, pokud se přestupek nestal, do věcné působnosti povinného subjektu nespadá, protože ho projednává jiný správní orgán. Povinný subjekt pak alternativně tvrdí, že nemá dostatečně správné informace (např. registrační značku vozidla, popis přestupku, atd.), aby požadované informace ve své evidenci dohledal, nebo by za účelem získání požadovaných informací musel provést nikoliv jednoduché úkony z jiných informací, které povinný subjekt má. Takovéto odůvodnění je dle žalobce vnitřně rozporné, a tedy nepřezkoumatelné. Žalobce trval na tom, že povinný subjekt nemůže uvádět různé alternativy důvodu, pro který požadované informace nemůže poskytnout. Je nutné, aby se povinný subjekt jasně rozhodl, z jakého důvodu žádost o informaci odmítá, a tento důvod řádně ozřejmil.
5. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí pouze odkázal na tvrzení povinného subjektu, dle kterého tento požadovanou informaci nedisponuje, a odkázal na § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), dle kterého jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení, s tím, že žalobce neprokázal, že by povinný subjekt požadovanou informací disponoval. Žalobce trval

na tom, že nemá žádnou povinnost dokazovat, že povinný subjekt disponuje informací, o kterou žadatel žádá. S poukazem na § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím pak dále žalobce namítal, že v předmětném řízení nelze aplikovat § 52 správního řádu. Požadavek žalovaného tedy byl zcela mimo právní úpravu poskytování informací.

6. Žalobce namítal, že žalovaný neprovedl žádné šetření za účelem přezkoumání tvrzení povinného subjektu, a pouze bez dalšího převzal tvrzení povinného subjektu, že požadovanou informací nedisponuje. Žalovaný nepřistoupil k žádnému šetření a neprovedl ověření skutečnosti, že povinný subjekt skutečně předmětnou informaci k dispozici nemá. Neprovedl rovněž žádnou úvahu o tom, zda povinný subjekt požadovanou informací může disponovat, nebo zda je tato informace zcela mimo jeho působnost.
7. Žalobce trval na tom, že z jeho žádosti je přímo patrné, že se vztahuje k činnosti povinného subjektu. Je totiž požadováno oznámení o přestupku, který se měl týkat nesprávného parkování v Roudnici nad Labem. Městská policie Roudnice nad Labem je příslušná k řešení neoprávněného parkování, jeho projednání či oznámení úřadu. Zjišťování přestupků spočívajících v nesprávném parkování je dle žalobce podstatnou částí náplně práce Městské policie Roudnice nad Labem. Žalovanému tak dle žalobce muselo být zřejmé, že je poměrně pravděpodobné, že povinný subjekt požadovanou informací disponuje či minimálně může disponovat, a za tím účelem měl věnovat více energie prověření věci – například zjistit, jak povinný subjekt eviduje jednotlivá oznámení o přestupku, a do takové evidence nahlédnout či výpis z ní vyžádat jako podklad rozhodnutí.
8. Žalobce trval na tom, že tvrzení povinného subjektu o tom, že informací nedisponuje, je nepravdivé. Odkázal přitom na rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 13. 4. 2023, č. j. MURCE/17947/2023, ve kterém je uvedeno, že právě ta oznámení Městské policie Roudnice nad Labem o spáchání přestupku, jichž se žalobce domáhá, byla poskytnuta Městskému úřadu Roudnice nad Labem. Žalobce považuje za krajně nepravděpodobné, že by povinný subjekt neměl ve svém archivu oznámení o přestupku, které sám vyhotovil.
9. Dále žalobce namítal, že povinný subjekt nemůže pouze tvrdit, že požadované informace nemá, ale před odmítnutím žádosti o informaci musí neexistenci informací prokázat.

### **Vyjádření žalovaného**

10. Žalovaný k podané žalobě uvedl, že za situace, kdy povinný subjekt ve svém rozhodnutí konstatoval, že neeviduje žádný přestupek provozovatele vozidla registrační značky 8 AU 9710, který by oznamoval příslušnému orgánu, a žalobce v odvolání bez dalšího tvrdí, že povinný subjekt takové oznámení vyhotovil, nezbývá žalovanému jako odvolacímu orgánu než takové odvolání zamítnout.

### **Replika žalobce**

11. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nikterak nevyvrátil žalobní tvrzení, že povinný subjekt byl povinen osvědčit jím tvrzenou neexistenci informace. Pouze za takové situace by mohl žalovaný přezkoumávat, zda povinný subjekt odmítl poskytnutí informace oprávněně.
12. Současně žalobce trval na tom, že již v žalobě zmíněné rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem o spáchaných přestupcích dokládá, že povinný subjekt vyhotovil předmětná oznámení o spáchání přestupku, a tedy by je měl mít k dispozici.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

### Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první téhož zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
15. Podle § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně, pokud je informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.
16. Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
17. Žádostí ze dne 19. 6. 2023 žádal žalobce povinný subjekt o poskytnutí jednak kopie oznámení o přestupku, který byl postoupen Městskému úřadu v Roudnici nad Labem, odboru dopravy, dne 5. 10. 2022, jež se týká přestupku ze dne 10. 9. 2022 v 13:37 hodin v obci Roudnice nad Labem, v ulici Hakenova (z Michálkovy ulice u domu č. p. 1693 - GPS souřadnice 50.42364°N, 14.26682°E), kdy společnost ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., jako provozovatel vozidla značky Škoda registrační značky X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, a jednak i kopie oznámení o přestupku, který byl postoupen Městskému úřadu v Roudnici nad Labem, odboru dopravy, dne 18. 10. 2022, jež se týká přestupku ze dne 29. 9. 2022 ve 23:34 hodin v obci Roudnice nad Labem, v ulici Hakenova (z Michálkovy ulice u domu č. p. 1693 - GPS souřadnice 50.42371°N, 14.26682°E), kdy společnost ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., jako provozovatel vozidla značky Škoda registrační značky X, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.
18. Prvostupňovým rozhodnutím povinný subjekt poskytnutí požadované informace žalobci odmítl. Odmítnutí žádosti odůvodnil tím, že neeviduje žádný přestupek týkající se vozidla registrační značky X spočívající v nesplnění povinnosti provozovatele zajistit, aby při využití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, který by byl na základě ustanovení § 10 odst. 2 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

553/1991 Sb., o obecní policii, oznámen příslušnému orgánu. Povinný subjekt trval na tom, že požadované informace nemá, a nemůže je tedy žadateli poskytnout. Další argumentace povinného subjektu v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se týkala jeho spekulací, z jakého důvodu požadované informace nemá.

19. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal včasné odvolání, ve kterém uvedl, že není podstatné, zda povinný subjekt eviduje přestupek vozidla s konkrétní registrační značkou. Současně žalobce v odvolání trval na tom, že povinný subjekt vyhotovil oznámení o přestupcích specifikovaná v jeho žádosti o informace.
20. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí s tím, že konstatoval, že povinný subjekt učinil závěr, že požadovaná oznámení nemá, a dále s poukazem na § 52 správního řádu uvedl, že žalobce nepředložil žádné důkazy, že povinný subjekt požadovaná oznámení vyhotovil.
21. Ustanovení § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím, jež umožňuje povinnému subjektu žádost o poskytnutí informace odmítnout, jestliže povinný subjekt požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona, bylo s účinností od 1. 1. 2023 do zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo zákonem č. 241/2022 Sb.<sup>1</sup> Již předtím ovšem judikatura dovozovala možnost povinného subjektu žádost o informace odmítnout za prakticky totožných podmínek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, publ. pod č. 3223/2015 Sb. NSS). Ostatně i důvodová zpráva k návrhu zákona č. 241/2022 Sb. uvádí, že § 11b toliko výslovně zakotvuje možnost odmítnout požadovanou informaci, kterou již dovodila judikatura Nejvyššího správního soudu, a to v souladu s podmínkami touto judikaturou vymezenými<sup>2</sup>. Soud tedy konstatuje, že při výkladu § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím lze i nadále vycházet z dosavadních závěrů vyslovených v judikatuře Nejvyššího správního soudu.
22. Tyto závěry shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30, bodu 26 takto: *„Důvody pro odmítnutí informace jsou jak zákonné, tak i faktické (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-43). Jedním z důvodů pro faktické odmítnutí žádosti o informace je neexistence požadované informace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56). Než však může povinný subjekt odmítnout žádost o informace s ohledem na jejich neexistenci, musí vyvinout jistou míru úsilí, aby požadovanou informaci nalezl. Povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o některou z výluk dle § 7 až 11 informačního zákona. Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat, je relevantní až v okamžiku, kdy povinný*

<sup>1</sup> Zákon, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů.

<sup>2</sup> Sněmovní tisk 222/0, str. 56: *„Až dosud takové výslovné ustanovení v zákoně chybělo, judikatura nicméně dovodila, že pro neexistenci informace lze žádost odmítnout z tohoto tzv. faktického (nepsaného) důvodu. [...] Povinný subjekt bude muset prokázat, že požadovanou informaci reálně nemá (např. záznamem o výsledku jejího vyhledávání) a odůvodnit, že nemá zákonnou povinnost ji mít.“* (Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=9&CT=222&CT1=0>).

*subjekt po šetření zjistí, že požadované informace skutečně nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny (srov. výše citovaný rozsudek ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-43). V této souvislosti je vhodné připomenout, že pokud povinný subjekt má požadovanými informacemi dle zákona disponovat, a tyto fakticky nemá, musí je opět vytvořit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67).“*

23. Z právě uvedeného plyne, že povinný subjekt nejprve musí vyvinout odpovídající úsilí, aby požadovanou informaci našel a poskytl žadateli, a to bez ohledu na to, zda má zákonnou povinnost touto informací disponovat. Teprve pokud zjistí, že informaci, jež je předmětem žádosti, nemá, může se zabývat otázkou, zda mu zákon ukládá povinnost ji mít či nikoliv, a zda tedy může žádost o její poskytnutí odmítnout postupem podle § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím. V každém případě však musí povinný subjekt případnou neexistenci informace přezkoumatelně doložit, tj. do spisu zanést informace o tom, jaké kroky (šetření) provedl, aby zjistil, zda požadovanou informací fakticky disponuje. Pokud tak neučiní, zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť nebude možné následně ověřit, že povinný subjekt vynaložil dostatečné, či tedy spíše jakékoliv, úsilí k dohledání informace, a že tato skutečně neexistuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2020, č. j. 2 As 378/2019-29, bod 21, ze dne 14. 6. 2023, č. j. 6 As 102/2022-33, body 27 a 28, a ze dne 7. 10. 2023, č. j. 3 As 245/2022-38, body 14 až 18).
24. Správní spis předložený soudu obsahuje pouze žádost žalobce, prvostupňové rozhodnutí, odvolání žalobce, přepis, se kterým bylo odvolání předloženo povinným subjektem žalovanému s odvoláním, který obsahuje zcela totožné vyjádření jako je uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, a samotné žalobou napadené rozhodnutí. Z obsahu žalovaným předloženého správního spisu tak nelze zjistit, jaké konkrétní kroky byly povinným subjektem či přímo žalovaným za účelem zjišťování, zda povinný subjekt žalobcem požadovanými informacemi disponuje, učiněny, či zda vůbec nějaké takové kroky byly činy. To ovšem znamená, že soud nemá možnost jakkoliv ověřit, zda se v případě žalobcem požadovaných informací skutečně jedná o informace neexistující, a tedy zda byl dán relevantní důvod pro úplné odmítnutí žádosti žalobce. S ohledem na obsah správního spisu neměl takovou možnost ani žalovaný jako odvolací orgán. Prvostupňové i napadené rozhodnutí jsou tak v tomto ohledu nepřezkoumatelná ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek důvodů.
25. K argumentaci žalovaného ustanovením § 52 správního řádu soud uvádí následující. V § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je uvedeno, že pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona
  - a) pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
  - b) pro odvolací řízení,
  - c) pro vykonatelnost příkazu poskytnout informace, a
  - d) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení
 ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o počítání lhůt, ustanovení o ochraně před nečinností, v rozsahu § 16b ustanovení o přezkumném řízení a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.
26. Žalovaným zmiňovaný § 52 je systematicky zařazen v části druhé, hlavě VI správního řádu, nadepsané jako „Průběh řízení v prvním stupni“, a je zařazen v dílu 3 označeném „Podklady pro vydání rozhodnutí“. Ze systematického zařazení uvedeného ustanovení tedy s ohledem

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

na znění § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že se správní řád sice použije jako rozhodný procesní předpis upravující vydání samotného rozhodnutí o odmítnutí žádosti, ale nikoli pro řízení předcházející tomuto rozhodnutí. Z toho plyne, že § 52 správního řádu se v daném řízení nepoužije. Odkaz na toto ustanovení byl tedy ze strany žalovaného zcela nesprávný. Naopak, jak již bylo uvedeno výše, povinnost postavit na jisto skutečnost, že požadovaná informace neexistuje, tíží správní orgány.

27. Jelikož ve spise nejsou obsaženy žádné podklady, z nichž správní orgány dospěly k závěru, že požadované informace neexistují, nebylo možné jejich závěr o neexistenci žalobcem požadovaných informací přezkoumat, a posuzování dalších námitek by tak bylo dle soudu předčasné.
28. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal důvodnou, a proto napadené rozhodnutí výrokem I. tohoto rozsudku zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Jelikož totožnými nedostatky je stíženo i prvostupňové rozhodnutí, soud zrušil i je (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Opatření podkladů umožňujících náležité ověření skutečnosti, že požadovaná informace skutečně neexistuje, přísluší totiž především povinnému subjektu. Žalovaný by tudíž beztak musel toto ověřování realizovat prostřednictvím povinného subjektu, a soudem vytčenou vadu by tak bylo možno přímo v odvolacím řízení zhojit jen s obtížemi. Jelikož nebyly splněny podmínky pro vydání informačního příkazu podle § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť stěžejním předpokladem pro jeho vydání je neexistence vady řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2020, č. j. 5 As 170/2019-30, publ. pod č. 4020/2020 Sb. NSS), vrátil soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
29. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil výrokem II. tohoto rozsudku žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby původního právního zástupce žalobce Mgr. Davida Smrčky, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024, (dále jen „advokátní tarif“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta (dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu). Repliku podal již po ukončení zastoupení prostřednictvím systému datových schránek sám žalobce, proto za tento úkon nebyla žalobci přiznána náhrada nákladů řízení.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Ústí nad Labem 3. listopadu 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.